

Savaşın Gölgesinde ADF (Antalya Diplomasi Forumu) Yalanları!(1/3)

Posted on 28/03/2022

Dünya, savaşlardan kaçarken daşlarda donarak ölen, denizlerde botların batmasıyla boğulan kitlelerin göç dalgalarının yanı sıra Türk-Azeri-IŞİD saldırılarına sahne olan Artsakh Savaşı'na tanık oldu.

Afganistan trajedisi halen devam ediyor. Tüm dünyayı saran pandeminin yaraları henüz sarılmamışken bu sefer Rusya'nın Ukrayna'yı işgal saldırısıyla başlayan ve bütün dünyaya derinden etkileyen çok zor bir dönemden geçiyoruz.

Savaşın gölgesi altında düzenlenen ve Türkiye'nin ev sahipliği yaptığı ADF (Antalya Diplomasi Forumu) 10-11 Mart tarihleri arasında Antalya'da düzenlendi. Türkiye'nin böyle bir forum düzenleme gereği içinde bulunduğu ekonomik ve siyasi çıkmazın sonucu ortaya çıkmıştır. İlhak-yağma-talan içerisinde, bütün coğrafyalarda savaş içinde olan, savaşları kışkırtan, kan döken IŞİD'in hamisi TC'nin böyle bir girişimde bulunması tesadüf değildir.

TC'nin bölgede uygulamaya koyduğu saldırgan politikaları makyajlama amacı taşıyan forumda "barış", "diplomasi", "savaşın engellenmesi", "yeşil bir dünya" "ırkçılıkla mücadele", "kalkınma", "gıda güvenliği ve tarım", "Covid-19 döneminde ekonomi" ... gibi birçok konuda davetliler konuşmalar yaptı, "toplama misafirler"den bir gösteri gerçekleştirildi.

Halihazırda Suriye'de, Libya'da, Irak'ta, Artsakh'ta savaş yürüten sanki Türkiye değilmiş gibi "diplomasi" gösterisine soyunması inandırıcılığı olmayan bir şovdan başka bir şey değildir. ADF'den önce Ukrayna ile Rusya Dışişleri Bakanlarını Antalya'da ağırlayan,

göstermelik “barış” görüşmeleri düzenleyen Türkiye’nin, barış hakkında en son konuşacak ülke olduğu ortadadır. Rusya ile Ukrayna arasında süren çelişki ve çatışmadan kendine pay çıkarma, krizi fırsata dönüştürme her zaman Türkiye’nin başvurduğu yol olmuştur. Suriye’de rejimi değiştirmek için “Şam’da Emevi Camii’nde namaz kılacağız” sözleri henüz unutulmadı!

Suriye’yi tanınmaz hale getiren, 6 milyon Suriyelinin Türkiye’ye sığınmasına neden olan, işgal ettiği topraklarda ABD tarafından öldürülen iki IŞİD liderinin hamisi olduğu tüm dünya tarafından bilinen, işgal ettiği yerlerde zeytinlikleri, petrolü yağmalayan ... dolayısıyla sayısız savaş suçu işlemiş bir devletin, “diplomasi”, “barış” görüşmeleri düzenlemesi ne kadar gerçekçidir? Açıktır ki, burada müthiş bir ikiyüzlülük vardır.

Nitekim bu “šov”a ABD-Rusya-Fransa-Almanya-Belçika gibi ülkeler katılmadı. Göstermelik olarak AB dışilişkilerden sorumlu J.Borrel ile NATO Genel Sekreteri Jens Stoltenberg katıldı. TC, forumun başarılı olduğu imajını vermek için masraflarını kendisi karşıladı ve etkinliğe Surinam, Burundi, Kosova, Afganistan, Filipinler, Bosna Hersek, Bangladeş, Somali, Azerbaycan, Lübnan, Özbekistan, Bahreyn, Senegal, Venezuela’dan akademisyen, siyasetçi, dış ilişkilerden sorumlu politikacılar katıldı.

Bu arada bir ara not olarak belirtmek gerekir ki; foruma ilk kez davet edilen Ermenistan, Dış İşleri Bakanı Mirzoyan ile Richard Giragosyan (Bölgesel Araştırmalar Merkezi Direktörü) tarafından temsil edildi. Ermenistan ile Türkiye arasında başlayan “normalleşme” görüşmeleri ardından Hayastan’da büyük bir kesim ile muhalefet, Türkiye’nin kirli oyunlarına alet olunmaması için karşı gelmişlerdi. Paşinyan hükümeti, ADF’ye kamuoyu alıştırmak için önce “belli değil”, sonra “katılabiliriz” dedikten sonra “Bu görüşme fırsatını kaçırmak çok mantıksız olur” diyerek katılma kararı aldı.

Yine kaydetmek gerekir ki; “diplomasi forumu”nda önemli bir gündem de R.T.Erdoğan ile Irak Kürdistanı Bölgesel Yönetimi Başkanı Neçirvan Barzani’nin görüşmesi oldu. Görüşmede

“barış” adı altında, “Rojava ve Kandil’e yönelik saldırı hazırlıkları”nın tartışıldığı özellikle Kürt ilerici basınında gündem oldu.

Hiçbir bağlayıcılığı ile yaptırım gücü olmayan ADF, R.T.Erdoğan’ın ABD, Avrupa, G7 liderleri ile biraraya gelme, kopan ve iyi olmayan ikili ilişkilerin düzeltilmesi amacına hizmet ediyor. Faşizm içerdeki ekonomik sıkışıklığını dış politikasında revizyona giderek aşmaya çalışıyor. Sahte barış söylemlerinin arkasında bu vardır. Bu nedenle ADF gibi çalışmalar düzenleniyor, “darbenin finansörü” ilan ettikleri Birleşik Arap Emirlikleri ile görüşülüyor, “van minut” dedikleri ancak ekonomik ilişkileri hiç kesmedikleri İsrail’le “barış” gösterileri düzenliyorlar.

TC devleti, cumhuriyet tarihinin en ağır ekonomik krizini yaşarken, halk kitleleri “açlık ve kıtlık tehlikesi” ile karşı karşıya kalmışken bu türden adımlarla “dış destek” aranmaktadır. TC bu görüşmeleri fırsata dönüştürerek kredi veya siyasi destek bulabilmenin gayreti içerisinde. Yirmi yıla yakındır iktidarda bulunan R.T.Erdoğan’ın “barış” kavramıyla uzaktan yakından bir alakasının olmadığı, komşularıyla “sıfır sorun” politikasının dönüp dolaşıp bütün komşularıyla sorun-çelişki-savaş içerisine düştüğü, dahası bölge halklarına yönelik saldırganlıklarla savaş suçu işlediği açıktır ve dolayısıyla yargılanması gerektiği de açıktır.

Ancak burjuva politikada gerçeklerden, doğrudan ve haklıdan yana olmak yoktur. Orada çıkarlar vardır. Süleyman Demirel’in sözleriyle “Dün dündür, bugün bugündür!” Dolayısıyla R.T.Erdoğan dün İsrail’e yönelik izlediği “efelenme politikası”ndan (ancak dediğimiz gibi alttan alta ticari ilişkiler yükselerek sürmüştür) ve “mazlum Filistin halkının koruyucusu” sahtekarlığından vazgeçmek zorunda kalmış, Siyonist İsrail Cumhurbaşkanı’nı Ankara’da alayı valayla ağırlamıştır. “Eyyy İsrail”ler, “dostum”a dönüşmüş, R.T.Erdoğan bir kez daha “tükürdüğünü yalamış”tır.

Öte yandan TC devletinin dış politikasında “kırmızı çizgileri”nden biri olan Ermenistan’la da

“normalleşme” adımları attığı bilinmektedir. Bu adımların nedeni elbette egemen bir devlet olarak Ermenistan’la ilişkilerin düzeltilmesi amacı değildir. Başta ABD olmak üzere Batıyla ilişkilerin düzelmesi için Ermenistan’la yakınlaşma politikası izlenmektedir.

Bununla birlikte Hayastan’da da siyasi durum hiç iç açıcı değildir. 44 günlük savaştan yenilgiyle çıkan Paşinyan hükümeti, etik değerleri ayaklar altına alarak oturduğu koltuğu terk etmek istemezken, Ermenistan’ı siyasi buhranlarla karşı karşıya bırakmaktan sorumludur. Ekonomik-askeri-siyasi olarak Rusya’nın bir parçası olan Ermenistan’da bütün iktidarlar istisnasız Rusya’nın onayını almak zorundadır. Sınırlardan, havalimanlarına kadar Rusların denetiminde olan Ermenistan’da bütün ilişkileri Rusya belirlemektedir.

Kaynak: [Özgür Gelecek](#)